

Skúli Vikingss.
81/01

ORKUSTOFNUN
Raforkudeild

HE GREINAGGERDASAFN

FLJÓTSDALSVIRKJUN
BYGGINGAREFNISLEIT
Skúli Vikingsson

SV-81/01

Janúar 1981

ORKUSTOFNUN
RAFORKUDEILD

FLJÓTSDALSVIRKJUN
BYGGINGAREFNISLEIT
Skúli Vikingsson

SV-81/01   Janúar 1981

1981-01-31

Efnisyfirlit

1. Eyjabakkastífla - kjarnaefni.....	1
1.2 Jökulruðningur við Bergkvísl.....	1
1.3 Jökulruðningur við Kofakvísl.....	2
1.4 Jökulberg.....	2
1.5 Lónset í Eyjabakkalægðinni.....	3
2. Eyjabakkastífla - síuefni.....	3
2.1 Aurkeilur.....	3
2.2 Jökulárset norðan Sauðafells.....	4
2.3 Árset við Kelduá austan Folavatns.....	5
2.4 Aurar Jökulsár í Fljótsdal.....	5
3. Sauðárveita.....	5
3.1 Sauðárvatnsstífla - kjarnaefni..	5
3.2 Sauðárvatnsstífla - síuefni.....	6
3.3 Kelduárstífla.....	7
4. Fljótsdalsheiði.....	7
5. Fylliefni í steinsteypu.....	8
6. Framhaldsrannsóknir.....	8

Töflur og myndir

Tafla: Niðurstöður prófa á kjarnaefni

Fylgiskjöl 1-4: Berggreining ársetssýna og mat Rannsóknarstofnunar byggingariðnaðarins á gæðum þeirra til steypugerðar.

Mynd 1. Sáldurferlar sýna tekinna 1977

- 2. --- ---
- 3. --- 1979.
- 4. --- 1980.
- 5. --- 1980.
- 6. --- 1980.
- 7. Þjöppunarpróf - lektarpróf - sýni 8006.
- 8. Þjöppunarpróf - lektarpróf - sýni 8008.
- 9. Laus jarðlög á Eyjabökkum.
- 10. Kort yfir sýnatökustaði.

BYGGINGAREFNISLEIT VEGNA FLJÓTSDALSVIRKJUNAR

1. EYJABAKKASTÍFLA - KJARNAEFNI

Áður hafa þeir Pálmi R. Pálmasón og Sveinn Þorgrímsson (1978)* gert grein fyrir kjarnaefni (jökulruðningi) framan við Eyjabakkajökul, við Grábergshnjúka og við Hölkná. Þeir benda á vandkvæði sem verða myndu við vinnslu jökulgarðanna framan við Eyjabakkajökul vegna dauðíss og þess hve efnið er misjafnt. Þó virðast sýni tekin ofan á görðunum (EY-11, EY-12, EY-A og EY-B á mynd) frá 1890 gefa vonir um að þar sé nýtilegt efni að fá, en aftur á móti eru sýni tekin utan í görðunum sum siltsnauð (EY-1 á mynd). Námur við Grábergshnjúka og Hölkná eru allfjarri stíflustæðinu, svo að aðaláherzla var lögð á það í summar að finna eitthvert efni nær stíflustæðinu.

1.2 JÖKULRUÐNINGUR VIÐ BERGKVÍSL

Parna eru á um 700 m löngum kafla meðfram ánni opnur í jökulruðning, sem viðast er meira en 10 m þykkur en sums staðar ganga bergkollar upp í hann og þar er þykktin allt niður í 3,5 m. Magnið var í fyrstu áætlað út frá því að tengja beint milli þekktra punkta, þ. e. að þykktin færi jafnt og þétt minnkandi frá opnum í ánni að útjöðrum ruðningsins. Með þessu móti verður rúmmálið u. þ. b. 160000 m³ (67000 m² • 2,4 m). Seinna voru gerðar nokkrar jarðsveiflumælingar og bentu þær til þess að ruðningurinn væri þykkari (eða milli 5 og 10 m þykkur á mestum hluta svæðisins (hljóðhraði 1,4 km/s). Þetta myndi gefa meira en 300000 m³.

Eitt sýni (8006) var tekið úr miðju þessa ruðnings. Athugun á staðnum benti ekki til þess að efnið væri mjög breytilegt frá einum stað til annars. Hins vegar ber að hafa í huga að einungis efsti hluti þessa þykka lags svo og neðri hlutinn í opnum við ána eru aðgengilegir. Hve þykkt lagið er og hvers eðlis það er neðantil er óvist. Sýni 8006 var þjöppunar- og lektarprófað. Niðurstöður þeirra eru sýndar á mynd og töflu 1. Athygli vekur einkum mikil vatns-

*) Pálmi R. Pálmasón og Sveinn Þorgrímsson, 1978: Austurlandsvirkjun. Niðurstöður vettvangsfarar og forrannsókna byggingarefna. Orkustofnun - Rafmagnsveitur ríkisins. OS-ROD 7807.

1981-01-31

drægni (W_{opt} : 22,5%), lítil rúmpyngd (γ_d hæsta gildi: 1,7 t/m³) og lítil lekt (K lægsta gildi: 10^{-7} cm/s). Þessi gildi eru töluvert frábrugðin því sem algengast er í jökulruðningi. Skýringar eru enn litlar á þessu en við lauslega athugun á sandhluta úr sýninu virtist mestur hluti hans vera ljós vikur. Þessi afbrigðilegu gildi valda því að þetta efni þarfnað meiri sýnatöku og prófana. Þríásapróf var framkvæmt á sýni 8006 og eru helztu niðurstöður Jóns Skúlasonar birtar í töflu 1.

1.3 Jökulruðningur við Kofakvísl

Þarna er nokkuð um jökulruðning, en flókin jarðlagaskipan, veðrað jökulberg og jarðskrið valda því að ekki vannst tími til að meta útbreiðslu nægilega vel. Hljóðhraðamælingar gefa ekki tilefni til að búast við miklu magni. Lauslegt mat hljóðar upp á 20000-40000 m³. Sýni 8008 var tekið úr þessum ruðningi. Það er fremur finefnis-snautt – 16,5%, en nægilega þétt í kjarna sbr. niðurstöður þjóppunar- og lektarmælinga á mynd . Austan Kofakvíslar er nokkuð um veðrað jökulberg, sém líklega er nothæft sem kjarnaefni, en vafamál hvort borgar sig að vinna hann, sbr. síðar um jökulberg. Sýni 8009 er úr þessu veðraða jökulbergi.

1.4 Jökulberg

Jökulberg er allvíða á virkjunarvæðinu. Sýni 8003 (úr sunnanverðu Laugarfelli), 8009 (við Kofakvísl), 8017 (milli Langavatns og Eyrarselsvatns), 7913 (Kelduárveita), 7914 (Sauðárveita) og 7915 (Sauðárveita) eru úr veðruðu jökulbergi. Sáldurferlar þessara sýna líkjast sáldurferlum jökulruðnings og virðist þetta vera nothæft efni í kjarna. Hins vegar er mjög lítið magn á hverjum stað af svo rækilega veðruðu efni. Yfirleitt eru þetta bungur innan við 100 m í þvermál og oftast hægt að grafa um 1 m niður með traktorsgröfu. Bungurnar eru sums staðar einar sér en annars staðar í þyrringum og þá skammt á milli. Sums staðar virðist finefni hafa skolazt úr. Könnun þessa efnis er afar seinleg og hefur því setið á hakanum. Efni af þessu tagi þarf að nota í kjarna stíflu við Sauðárvatn og aðra í Kelduá. Nánar verður vikið að þessum stöðum hér á eftir (sjá Sauðárveita). – Ekki er þekkt hvernig jökulbergið vinnst neðan við veðrunarskánina og á þeim stöðum þar sem slika skán vantart. Óveðrað jökulberg er að öllum líkindum ónothæft í kjarna. Þessi lög eru

1981-01-31

flest meira en milljón ára gömul og hafa harðnað svo að í opnum brotna basaltmolarnir oft engu síður en millimassinn. Óvissa ríkir sem sagt um þann hluta jökulbergsins, sem kann að vera að einhverju leyti veðraður, en er ótækur með traktorsgröfu. — Á Eyjabakkasvæðinu kemur varla til greina að nota jökulberg í stíflukjarna, nema e. t. v. jökulberg við Kofakvísl með jökulruðningi af sama svæði.

1.5 Lónset í Eyjabakkalægðinni

Víða á Eyjabökkum meðfram Jökulsá verður vart við bláleitt sendið silt. Það virðist hafa setzt til í lóni, sem eitt sinn stóð þar sem nú heita Eyjar og Eyjabakkar, og alveg norður að Snæfellsnesi. Þar sem Jökulsá rennur út úr Eyjabakkalægðinni eru ýmis merki um árrennsli upp í 650 m hæð. Virðist áin hafa runnið mjög breið út úr Eyjabakka- lægðinni en síðan skorið sér þrengri farveg niður í 644 m hæð. Set úr þessu lóni hefur ennþá lítið verið athugað, svo að ekki er vitað hve mikið efni hér er um að ræða né heldur hverrar gerðar. Eitt sýni var tekið úr bakka nálægt útfallinu (8005) og annað úr ánni við stíflustæðið (8012). Í fyrrnefnda sýninu er töluverður hluti efnisins áfok að uppruna. Síðarnefnda sýnið er lónset sem Jökulsá hefur skolað siltið úr. Líklegt er að mestur hluti lónsetsins sé siltríkari en 8005. Þetta efni kemur til álita sem kjarnaefni í Eyjabakkastíflu. Ókostir þess eru einkum þeir að það er fremur einkorna, liggar allt undir grunnvatnsfleti og viðast hulið öðrum jarðlöögum, s. s. myrándir jarðvegi í Eyjum og viðar, og líklega einhverju af árskoluðu efni í farvegum Jökulsár. Augljós kostur er hins vegar nálægð við stíflustæðið.

Lónset hefur fundizt viðar á virkjunarsvæðinu, en hvergi svo nálægt þeim mannvirkjum sem nú eru fyrirhuguð að ástæða sé til að ræða það frekar hér, en sáldurferill eins sýnis af Múla (7916, við Öngulvatn) er birtur hér.

2. EYJABAKKASTÍFLA - SÍUEFNI

2.1 Aurkeilur

Aurkeilur eru viða á Eyjabakkasvæðinu og er þar um feiknamikið efni að ræða. Sáldurferill eins sýnis er birtur í skýrslu Pálma og Sveins (1978). Þetta sýni (EY-4 á mynd) er úr brattri keilu úr Snæfelli, og er allt of gróft fyrir síu. Í sumar voru tekin sýni úr tveim keilum - þ. e. keilu Bergkvíslar og keilu Þjófagilsár.

1981-01-31

Þessar keilur eru báðar fremur hallalitlar og því von á finna efni en í bröttu keilunum úr Snæfelli. Sýnið úr Bergkvíslarkeilunni (8007) er mjög dæmigert fyrir slikt efni. Mest er af grófustu flokkunum, en síðan smám saman minna í finni sáldurflokkum (íbjúgur ferill). Þetta sýni fellur utan við síumörk miðað við jökulruðning frá Bergkvísl. Þetta sýni er tekið yzt í keilunni, en ofar er efnið grófara. Keila Þjófagilsár er gróf ofan til en neðar verður efnið smám saman fingerðara og um leið verður keilan grónari. Sýni 8002 var tekið yzt í keilunni. Eins og fram kemur á sáldurferlinum er hann tvítoppa (bimodal). Þetta stafar af íblöndun meðalgrófs sands úr Jökulsá, en hún hefur flætt yfir þennan yzta hluta keilunnar. Sýni voru ekki tekin ofar í keilunni, enda sýndu foldarmælingar að grófhluti (>32 mm) reyndist vera 22% um miðbik keilunnar og 5% neðar.

Það virðist ljóst að aurkeiluefni verður ekki nýtt í síu nema þá með blöndun annarra efna. Ef farið verður út í blöndun, hafa keilurnar þann kost að kornastærð og -dreifing er mjög kerfisbundin.

Við Hafurkvísl eru tvær litlar keilur. Þær hafa myndast á svip-aðan hátt og keilurnar í Sanddalsmynni (Pálmi og Sveinn (1978); og mynd) þ. e. við jökuljáðar í ísaldarlok. Eitt sýni (8004) er úr innri (syðri) keilunni. Áætlað er að allt efnið sé um 200000 m^3 , en hvergi nærri allt það magn er nýtilegt í síu. Þriðjungur þessa magns er nyrðri keilan, sem er af venjulegri aurkeilugerð og allt of gróf fyrir síu, en í syðri keilunni er efnið mjög misjafnt frá einum stað til annars - allt frá nær hreinum sandi yzt og upp í grófmöl og smásteina efst.

Árset er mjög fátítt á svæðinu milli Eyjabakka Kelduár og Folavatns. Eitt sýni var tekið úr árseti við drög Kofakvíslar. Rúmmál var áætlað $30-40000\text{ m}^3$, og hefur ekki fundizt meira á einum stað á þessum slóðum.

2.2 Jökulárset norðan Sauðafells

Miðað við þær síukröfur sem tiðkazt hafa, er bezta síuefni að fá úr litt skoluðu jökulárseti (miðað við jökulruðning í kjarna), þ. e. þar sem finefni hefur skolast úr upphaflegu jökulurðinni en kornadreifing að öðru leyti mikil. Slikt efni er ekki að hafa neins staðar í námunda við Eyjabakkastífluna. Jökull sá sem síðast fór yfir Hraun, Eyjabakka og Fljótsdalsheið var mjög hreinn og skildi nær ekkert laust efni eftir sig. Leysingarvatnið skolaði því efnið mjög ræki-

1981-01-31

lega og ásabútar, sem fundizt hafa austan Eyjabakka eru úr nær hreinni möl. Vestan við línum Sauðafell-Þrælaháls skiptir alveg um. Þar er víða mikið af jökulruðningi og jökulárseti. Pálmi og Sveinn tóku mörg sýni úr jökulárseti norðvestan við Sauðafell. Í sumar var framhald þessarar myndunar norðan Sauðafells kannað. Þær eru um 200000 m^3 af jökulárseti. Tvö sýni (8015 og 8016) voru tekin úr þessu seti. Bæði falla að verulegu leyti utan síumarka (fyrir jökulruðning), en hvort á sinn hátt. Þessi tvö sýni gefa að sjálfsögðu takmarkaða mynd af setinu, en gefa til kynna að það sé breytilegt frá einum stað til annars, eins og Pálmi og Sveinn benda reyndar á um þann hluta setsins sem þeir athuguðu.

2.3 Árset við Kelduá austan Folavatns

Þetta set könnuðu þeir Pálmi og Sveinn og birta marga sáldurferla sýna. Efnið er breytilegt frá einum stað til annars og einnig í sniðum. Á mynd eru sýndir 2 ferlar þessara sýna (EY-9 og EY-11). Önnur sýni úr þessu seti falla milli þeirra. Sýni EY-9 fellur innan síumarka miðað við sýni 8006 en EY-11 utan við. Líklega má fá nægilegt magn síuefnis í Eyjabakkastíflu úr þessu seti.

2.4 Aurar Jökulsár í Fljótsdal

Pálmi og Sveinn birta 2 sáldurferla ársets Jökulsár (EY-5 og EY-6). Þessi sýni voru tekin innarlega á aurunum vestan Eyjafells. Þau falla aðeins utan við síumörk miðað við sýni 8006, eru of gróf. Norðan Eyjafells má búast við að meira sé af finu efni þar sem áin hefur að öllum líkindum eitt sinn runnið út í lón.

3. SAUDÁRVEITA

3.1 Sauðárvatnsstífla - kjarnaefni

Þar sem skurðinum úr Sauðárvatni er ætlað að opnast til vesturs tekur við lægð sem Grjótá rennur um. Úr hallalitlum hliðunum hefur runnið frostveðrað efni í ótal jarðskriðstungum. Frostveðrun og jarðskrið er að vísu viðast mikið á þessum slóðum en í fyrrnefndri lægð hefur óvenju mikið safnæzt saman þannig að t.d. hverfa brotalínur á þessu svæði, en eru allajafna greinilegar á Hrauni. Gerð hins frostveðraða efnis fer að sjálfsögðu mest eftir upphafsberginu. Ríkjandi berg á þessu svæði er móberg af ýmsu tagi. Þegar þetta var

1981-01-31

fyrst athugað 1979 var talið að þarna væri jökulruðningur í miklum mæli, en við nánari athugun varð ljóst að það sem virtist vera jökulruðningur var í raun veðrað jökulberg. Jökulberg er að uppruna jökulruðningur og við veðrun fær það svipaða eiginleika og hann, en munurinn er hins vegar sá að alltaf er mjög lítið af veðruðu jökulbergi á hverjum stað, þótt stundum sé skammt á milli staða. (Sjá um jökulberg hér að framan). Í fyrrnefndri lægð hafa verið tekin 2 sýni úr veðruðu jökulbergi (7914 og 7915). Sáldurferlar þeirra benda til þess að þetta sé nýtilegt í stíflukjarna ef hægt er að ná nógu miklu af því. Við jarðskriðið hefur það safnast saman og að því leyti fýsilegra til vinnslu, en á hinn bóginn hefur það líklega blandast öðrum efnum (aðallega veðruðu móbergi), sem veldur því að það verður breytilegt frá einum stað til annars.

Ef nýta á veðraða jökulbergið í kjarna kostar það nokkuð ýtarlega könnun og leit því að lítið magn er á hverjum stað, aðeins nokkur þúsund m^3 , þannig að í 18000 m^3 kjarna Sauðárvatnsstíflu gæti þurft að sækja efni á 3-6 staði. Slík snöp verða sjálfsagt ekki vinsæl en um annað kjarnaefni er ekki að ræða nema í mikilli fjarlægð. Hlíðin austan Sauðárvatns er að mestu ókönnuð. Þó er vitað með nokkurri vissu að þar er ekkert laust efni að hafa nema veðraðan berggrunn. Þar þyrfti því að leita að veðruðu jökulbergi.

3.2 Sauðárvatnsstífla - síuefni

Eyrar eru víða meðfram ám í nágrenni Sauðárvatns. Þar er nærtækust óseyri sú sem gengur út í vatnið og eyrarnar upp af henni. Eyrarnar eru grýttar. Mest ber á u. þ. b. hnelfastórum basaltmolum úr breksíu eða öðru móbergi en innanum eru stórir basalthnullungar og stórgreyti. Í óseyrinni er fínkornaðra efni, og ber mest á fin möl og meðalgrófri möl. Sandur ($<2 mm \phi$) er innan við 10% skv. ágizkun á staðnum. Vestan óseyrarinnar er sandströnd úr meðalgrófum til grófum sandi og sums staðar möl, en úti í vatninu er fínsandur og ofan fjörukambs er fok með fínsandi. Sléttlendið ofan kambsins er allt úr svipuðu efni, en bæði á því og á óseyrinni eru frostlyft basaltbjörg á stangli. Efni á þessum stað er lítið og að öllum líkindum ónothæft í síu. Mestu áreyrar í nágrenni Sauðárvatns eru 4 km neðan vatnsins meðfram Ytri-Sauðá. Þær hafa lítið verið kannaðar ennþá.

1981-01-31

3.3 Kelduárstífla

Kjarnaefni í þessa stíflu (sem á að rísa skammt neðan ármóta Kelduár og Hellukvíslar) má fá úr veðruðu jökulbergi. Jökulberg er á allmiklum kafla í hlíðinni austan stíflunnar og norðan Hellukvíslar og svo á skurðleiðinni u. þ. b. 1 km vestan stíflunnar. Líklegast má skrapa saman nægu magni af veðruðu jökulbergi í kjarna stíflunnar. Eitt sýni var tekið vestan Kelduár (7913).

Síuefni í Kelduárstíflu yrði annaðhvort sótt í eyrarnar með Kelduá austan Folavatns eða í eyrarnar með Kelduá u. þ. b. 3 km ofan stíflu. Fyrrnefndu eyrarnar hafa verið ýtarlega kannaðar (sjá bls. 5), en enn hafa engin sýni verið tekin úr efri eyrunum. Þær eru finkornaðar, a. m. k. norðan til. Þær er grófasta efni á yfirborði meðalgróf möl og efnið siltblandað og líklega of fint í síu. Norður frá eyrunum er töluvert af gömlu jökulárseti í hjöllum og virðist fremur gróft (fínsandsnautt). Allar líkur eru þó á því að finna mægi nægilega mikið af nýtilegu síuefni í minna en 4 km fjarlægð frá stíflunni.

4. FLJÓTSDALSHÉIDI

Þarna hefur efni verið athugað áður meðfram Hölná annars vegar (Pálmi og Sveinn, 1978) og hins vegar í nágrenni Gilsárvatnsmiðlunar og inntaks vegna Bessastaðaárvirkjunar. Í sumar var því farið um heiðina sunnan fyrirhugaðrar Kvíslarveitu og austan Hölnár og kannað hvort þar væri eitthvert nýtilegt efni til stíflugerðar. Svo reyndist ekki vera. Það sem stendur upp úr mýrum heiðarinna eru veðruð klapparholt. Við Laugará er nokkuð um árset, en það er fremur vel flokkað, efnisnámur litlar og misjafnar. Sýni 8010, 8013 og 8014 eru úr þessum lögum. Vestar er svo jökulárset norðan Sauðafells, sem sagt er frá hér að framan (sjá bls. 4). Veðrað jökulberg og völuberg er á nokkrum stöðum á eða nálægt skurðleið Eyjabakkaskurðar og var þetta efni uppistaðan í því sem notað var í veginn á heiðinni síðastliðið sumar. Eitt sýni (8017) var tekið úr veðruðu jökulbergi skammt sunnan Eyrarselsvatns. Þetta efni er svo lítið að varla getur borgað sig að nýta það, þar sem nothæft efni er í stórum stíl í viðráðanlegri fjarlægð.

Kjarnaefni í stíflur í Laugará verður líklega að sækja að Hölná og síuefni annaðhvort að Sauðafelli eða að blanda grófefni saman við sand sem er á staðnum.

1981-01-31

5. FYLLIEFNI í STEINSTEYPU

Sýni úr árseti sem tekin voru í sumar voru flest berggreind á Rannsóknarstofnun byggingariðnaðarins með tilliti til nota sem fylliefni í steinsteypu. Umsögn Hákonar Ólafssonar fylgir hér með. Það er sameiginlegt öllum þessum sýnum að mikið er af molum úr setbergi (þ. m. t. móbergi) og fúnu basalti, sem gerir þetta ónothæft í steypu. Eins og fram kemur í umsögn Hákonar er sýni 8007 það eina sem til greina kemur. Þetta sýni er úr aurkeilu Bergkvíslar. Skárstu sýni sem tekin voru 1977 eru EY-5 og EY-6 af aurum Jökulsár og er reyndar hlutfall setbergs og fúins basalts lægra í þeim en í 8007 (7% og 5% á móti 12%). Mikið er af líparíti í 8007 og eitthvað af því í EY-5 og EY-6 og gæti því alkalívirkni valdið því að þetta efni sé ónothæft í steypu.

6. FRAMHALDSRANNSÓKNIR

Næsta sumar þyrfti að rannsaka Bergkvíslarnámunu betur og þá helzt með borunum og sýnatöku til að sjá hve þykkt nothæft efni er. Jökulgarðar frá 1890 framan við Eyjabakkajökul þarfust nánari könnunar. Þar er einkum um að ræða útbreiðslu dauðíss, dýpi niður á dauðís og sýnataka og mat á magni nýtilegs og aðgengilegs efnis. Kanna þarf lónset á Eyjabökkum og taka af því sýni.

Eins og áður er fram tekið má líklega fá nægilegt magn efnis í síu Eyjabakkastíflu úr árseti við Kelduá, en kanna þarf eyrar Jökulsár nánar.

Kanna þarf veðraða jökulbergið við Grjótá (vegna stíflu við Sauðárvatn) með aðstoð traktorsgröfu og ákvarða magn þess og útbreiðslu. Auk þess þarf að athuga hvort eitthvað sé af veðruðu jökulbergi austan Sauðárvatns í námunda við stífluna. Árset við Ytri-Sauðá þarf að kanna með það fyrir augum að nota það í síu.

TAFLA 1

	Sýni 8006	Sýni 8008
Finefnishlutfall [%]	30,8	16,7
Kornarúmpyngd γ_k [t/m ³]	2,85	2,86
W _{opt} [%]	22,5	15,8
Hæsta þurr rúmpyngd γ_d [t/m ³]	1,70	1,94
Minnst lekt k [cm/s]	10 ⁻⁷	10 ⁻⁶
Núningshorn - virkt Φ [°]	40	
Samloðun - virk C' [t/m ²]	0	
Samþjöppunarstuðull C _v [cm ² /min.]	0,15	

RANNSOKNASTOFFNUN BYGGINGARIDNAÐARINS
KELDNAHOLTI - REYKJAVÍK
SÍMI 83200
NAPNNS. 7264-6216

BYGGINGARANNSÓKNIR

RANNSOKN NR. RR F80/918
Viðbótt

Nán greinanda	Orkustofnun	Náninn.
Henniðslang	Grensávegi 9 105 REYKJAVÍK.	Dags. þeðbótni 1980-09-29
Nán umhverfanda	Skuli Víkingsson	Reikin. nr. 14558
Nánumarki	Fjórdalsvirkjun	Bæf. nr. bh-932 Seinni hluti
Ainir	Almenna Verkfræðistofan c/o Jón Skúlason	Venð. kr. 1.496,00
Kamnokarðin	Jarðsýni	Fjöldi sýna
Uplysingar í að sendanda	Kornakurfa og flæira	

Uplysingar í að sendanda

Kornakurfa og flæira

Ofanninefndar bergtengdir eru öskilegar í steypu, sérstaklega ef hún á að vera veðrunarþolin, þar eð par eru þessi veikar og rakadrægar. Af þessum sökum virðast öll efni að undanskildu efni nr. 7 vera hæpin til steypu gerðar í það minnsta eini sér, enda vantar einning í þau meiri mæl. Sýni nr. 7 virðist vera það eina, sem til greina kemur, en sáldurferill þessa sýnis er heppilegur með u.b.h. 60% mæl og 40% sand. Þetta sýni þyrti hví að prófa frekar með þrófsteypu og veðrunarþolsprófun til þess að kanna gæði þess til steypu gerðar.

INNGANGUR

1. nóvember s.l. var ýour send skyrsla með niðurstöðum á sáldurferli ýmissa jarðvogserfa, sem til greina koma varðandi byggingu Fljótsdalssvirkjunar.

1. framhaldi bessarar skyrslu var óskat eftir berggreiningu á nokkrum sýmanna og mati á grænum þeirra til steypu gerðar.

RANNSOKN

A meðfylgjandi eyðublöðum má sjá berggreiningu sýna nr. 4, 7, 10, 11, 13 og 14. Öll þessi sýni innihalda verulegt magn af setbergi og/eða fínu basalti eins og eftirfarandi samantekt ber með sér:

Nán greinanda	Magn setbergs og/eða fínu basalti (%)
Sýni nr. 4	29
" " 7	12
" " 10	33
" " 11	24
" " 13	29
" " 14	21

Virðingaryfirlit.
Hilmar Ólafsson
Hilmar Ólafsson,
yfirverkfr.

/sp

Fhi B079 - AV72910000

BERG GREINING

BERG GREINING

Rannsóknastofnun
byggingsáraðnaðarins

Fyrir:
Orkustofnun
Fljótsdalsvirkjunar
Vegna:
Skúli Þorláksson
Sendandi:
Náma - heiti: Sýni nr. 4

Rannsókn nr.: H80/918
Dagsetning: 80-12-29
Frankv. af:
Náma nr.:

	Bergtaliðing og bergræftekun — Kornstærðir:	4,75 – 9,5 mm	St.	Magn
	Tegund — gerð — afbrigði		Berg	%
Basalt — ferskt — hétt		73	25	
Basalt — ferskt — bláðrótt		18	6	
Basalt — ummyndað		22	8	
Basalt — fíuð				
Basalt — gjall		9	3	
Líparít		35	12	
Móberg		57	19	
Basalt — gler		78	26	
		3	1	
		295	100	

AV11752000

Almenn greining:

- Kornin eru:
- Hrein
  - Brúnamáð
  - Kúbisk

Almenn greining:

- Kornin eru:
- Fírefnasmurð
  - Brúnamáð
  - Kúbisk

Umögðun:

- STEINSTEYPU MALBIK OLIUMÓL OLUMÖL
- BURDARLAG SLITLAG PÜSSNINGU SLITLAG

Fyrir:
Orkustofnun
Pljótsdalsvirkjunar
Vegna:
Fljótsdalsvirkjunar
Sendandi: Skúli Þorláksson
Frankv. af:
Náma nr.:

Rannsókn nr.: H80/918
Dagsetning: 80-12-29
Frankv. af:
SS

Náma nr.:

	Bergtaliðing og bergræftekun — Kornstærðir:	4,75 – 9,5 mm	St.	Magn
	Tegund — gerð — afbrigði		Berg	%
Basalt — ferskt — hétt		73	25	
Basalt — ferskt — bláðrótt		18	6	
Basalt — ummyndað		22	8	
Basalt — fíuð				
Basalt — gjall		9	3	
Líparít		35	12	
Móberg		57	19	
Basalt — gler		78	26	
		3	1	
		295	100	

AV11752000

- ... ...
- ... ...
- ... ...

BERGC REINING

BERGC REINING

Rannsóknastofnun
byggingsariðnaðarins

Fyrir:..... Orkustofnun
Vegna: Fljótsdalsvirkjunar
Sendandi: Skuli Víkingsson
Náma - heiti: Sýni nr. 10

Rannsókn nr.: H80/918
Dagsetning: 80-12-29
Frankv. af: SS
Náma nr.: .....

Bergtakning og bergflokken — Kornstærðir:	4,75 - 9,5 mm	St.	Magn
Tegund — gerð — afbrigði		Berg ein.	%
Basalt - ferskt - pétt	125	36	
Basalt - ferskt - blöðrótt	13	4	
Basalt - ummyndað	54	16	
Basalt - gjall	27	8	
Líparít	10	3	
Setberg (móberg og jökulberg)	114	33	
	343	100	

AV11792000

Almenn greining:

Kornin eru:
 - Brein
 - Brúnamáð
 - Kúbi sk

Almenn greining:

Kornin eru:
 - Finefnasmurð
 - Brúnamáð
 - Kúbi sk

Umþógn:

- STEINSTEYPU MALBÍK OLIUMÖL OLIUMÖL
 BURDARLAG SLITLAG PÜSSNINGU PÜSSNINGU

Bergtakning og bergrökken — Kornstærðir:	4,75 - 9,5 mm	St.	Magn
Tegund — gerð — afbrigði		Berg ein.	%
Basalt - ferskt - hétt	78	58	
Basalt - ferskt - blöðrótt	11	8	
Basalt - ummyndað	11	8	
Basalt - glær	2	2	
Móberg	33	24	
	135	100	

AV11792000

Rannsóknastofnun
þyggingsariðnaðarins

BERGREINING

Rannsóknastofnun
bygggingariðnaðarjáns

BERC GREINING

Orkustofnun	Fljótsdalsvirkjunar	Skúli Víkingsson
Yfirlit:	Fljótsdalur	Íslensk
Regnna:	Fljótsdalur	13

Rannsókn nr.:	H80/918
Dagsetning:	80-12-30
Frankv. af:	SS .....
Náman nr.:	.....

Bergstíning og hærflökun — Kornastærðir:	4,75 - 9,5 mm	St.	Magn
Tegund — gerð — afbrigði		Berg ein.	%
Basalt — ferskt — þétt		31	30
Basalt — ferskt — blöðrött		25	25
Basalt — ummyndað		11	11
Líparít		5	5
Setberg		30	29
		102	100

AVI179200

Almenn greining:

Korniner:

- Hrein - Brúnamáð

th.: Sýnid er að mestu mun finna efni en
Kubisk 4,75 mm (sandur)

Umsögn:

Almenn greining:

Kornin eru:

- Hrein
- Brúnam

- Kúbiisk

Umsohn:

میراث اسلامی

STEINSTEYPU

□

STEINSTEYPU

OLUYMÖL

Rannsókn nr.:	H80/918
Dagsetning:	00-12-30
Framkv. af:	SS
Náma nr.:	

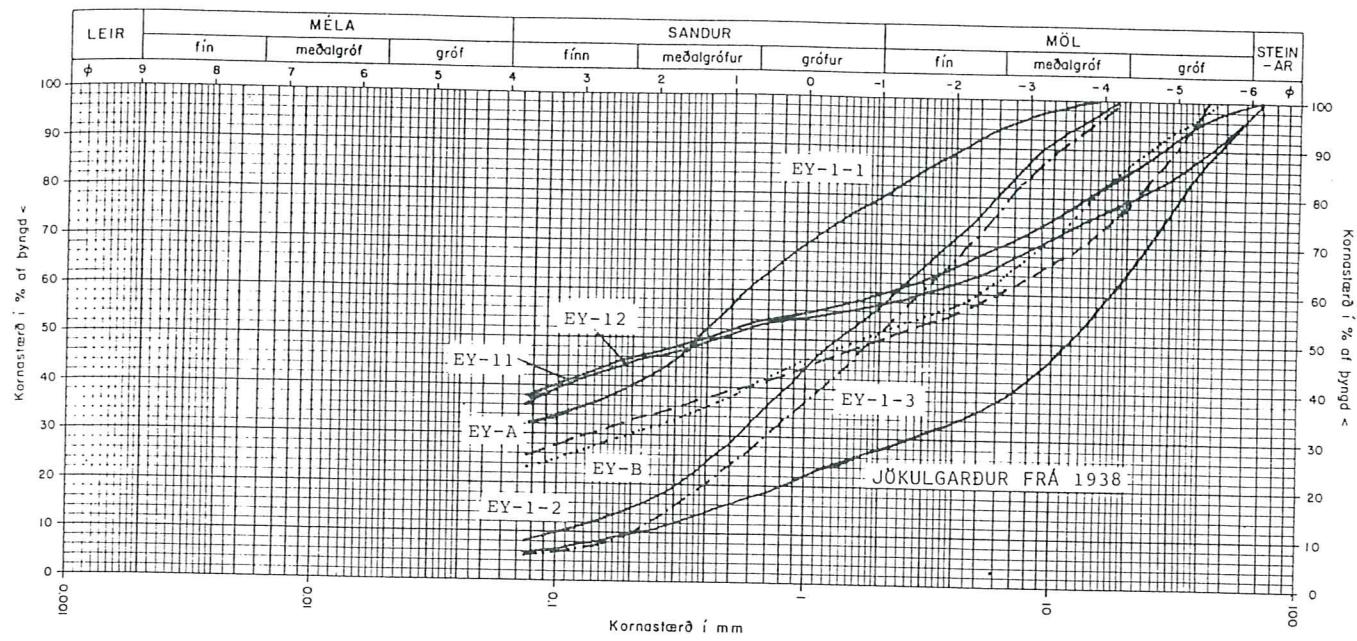
Bergtahnung op bergflokun — Kornstærðir:	4,75 - 9,5 mm	St.	Magn
Tegund — gerð — afbrigði		Berg ein.	%
Basalt — ferskt — þétt		56	33
Basalt — ferskt — blöðrótt		12	7
Basalt — ummyndað		14	8
Basalt — gjall		50	29
Líparít		3	2
Sethberg		36	21
		171	100

AV1179200

Fylgiskjal 4

Almenn greining:

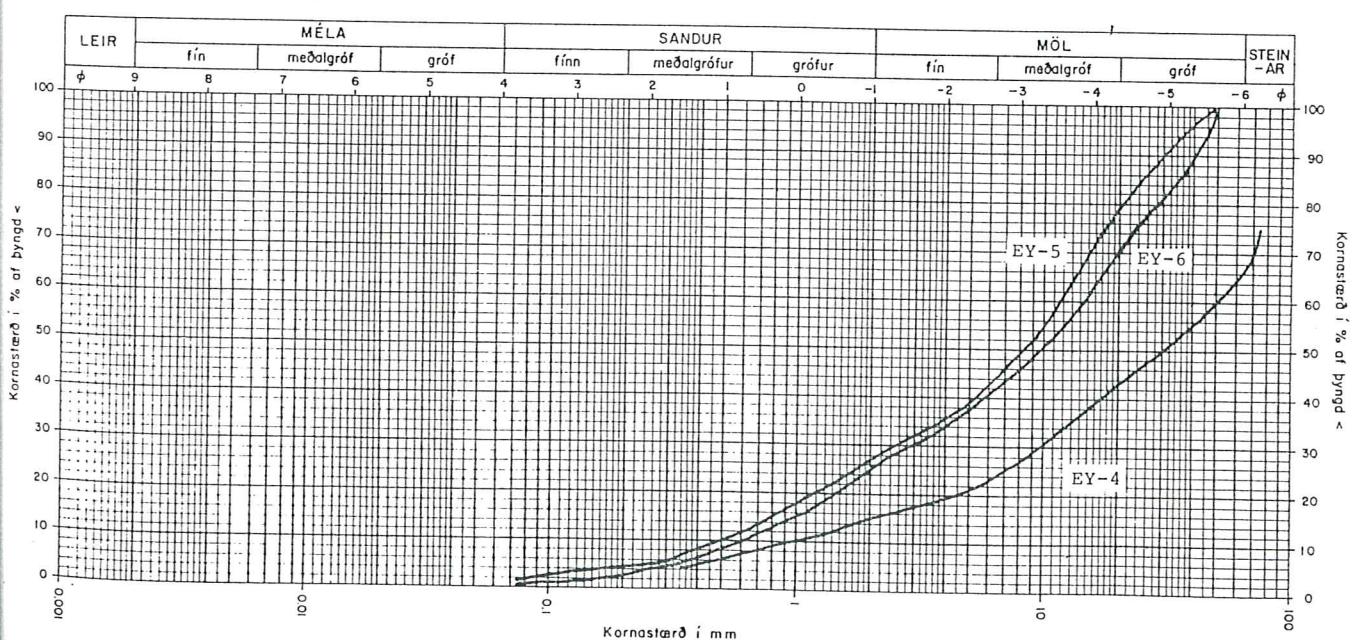
SÝNI TEKIN 1977, ÁÐUR BIRT Í: PÁLMI R. PÁLMASON OG SVEINN ÞORGRÍMSSON, 1978, OS-ROD-7807.

ORKUSTOFNUN
Raforkudeild

SÝNI TEKIN Í JÖKULGÖRDUM VIÐ EYJABAKKA, ÖLL SÝNIN ERU ÚR JÖKULGÖRDUM FRÁ 1890 NEMA EITT SEM ER ÚR GÖRDUM FRÁ 1938,
SÝNI EY-1 TEKIN UTAN Í GARDI NEÐANVERÐUM.

Bær 1977 3V18/2463 B-jm T-448 F-16108

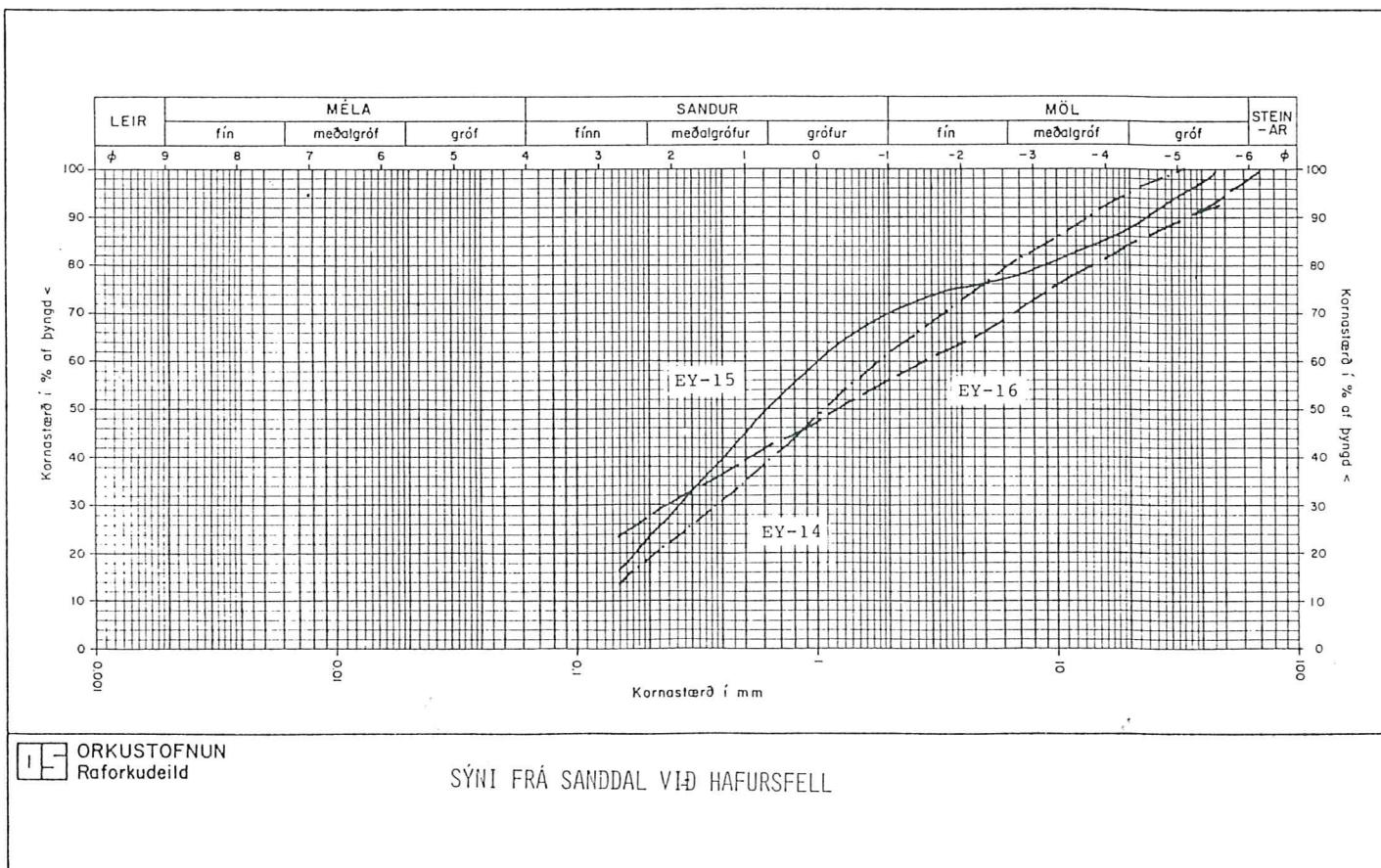
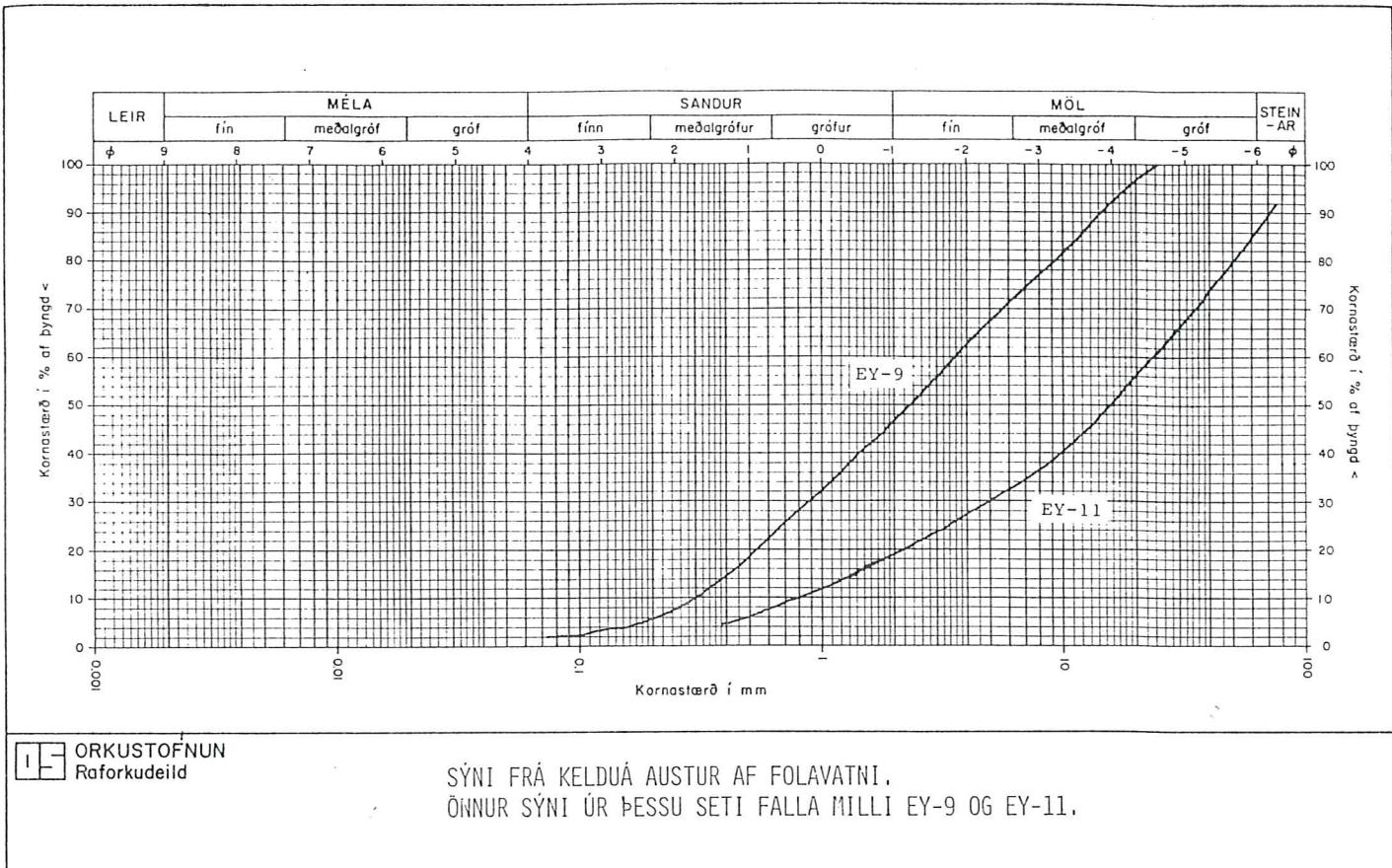

ORKUSTOFNUN
Raforkudeild

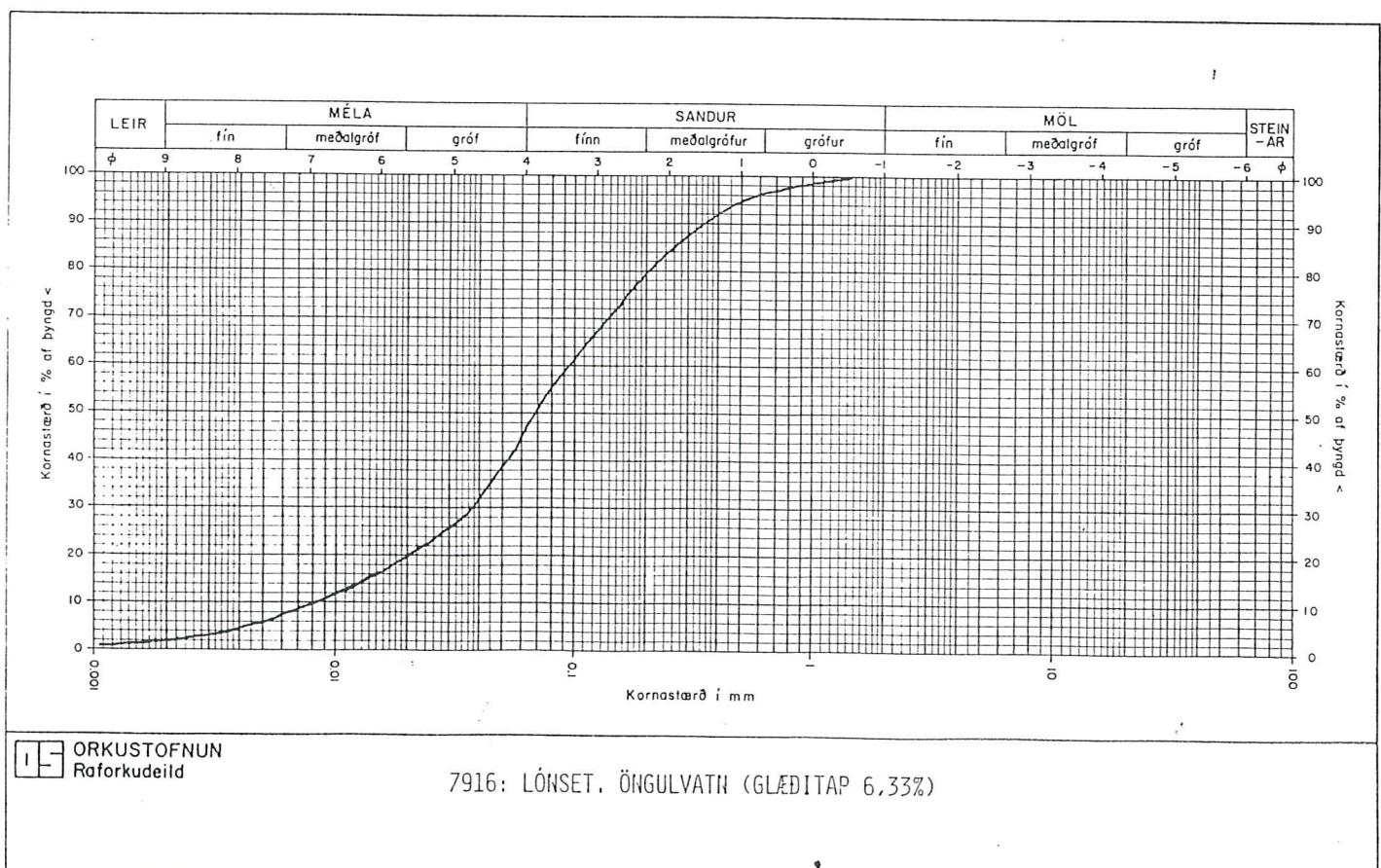
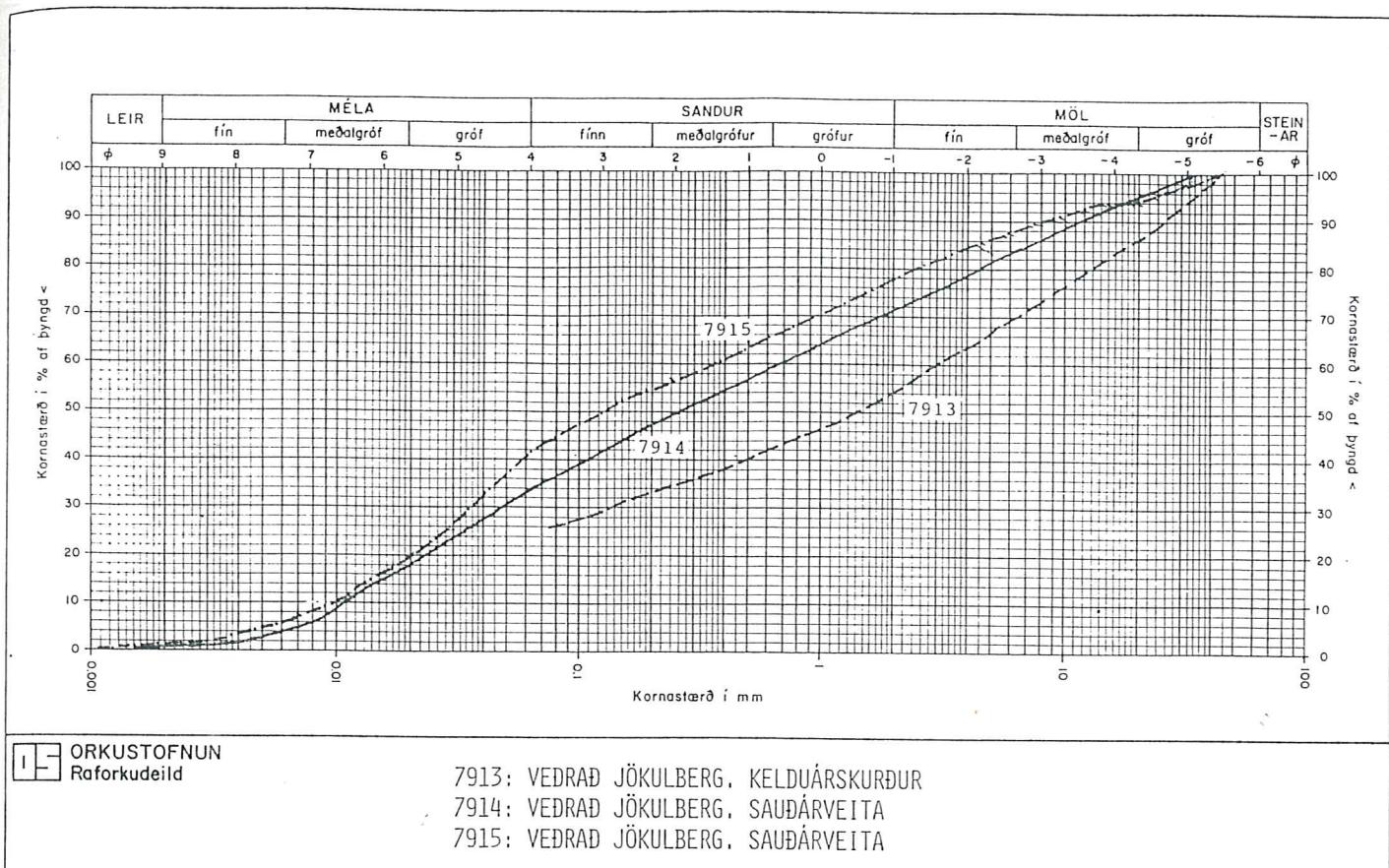
EY-4: AURKEILA ÚR SNÆFELLI
EY-5 OG EY-6: AURAR JÓKULSÁR

Bær 1977 3V18/2463 B-jm T-448 F-16108

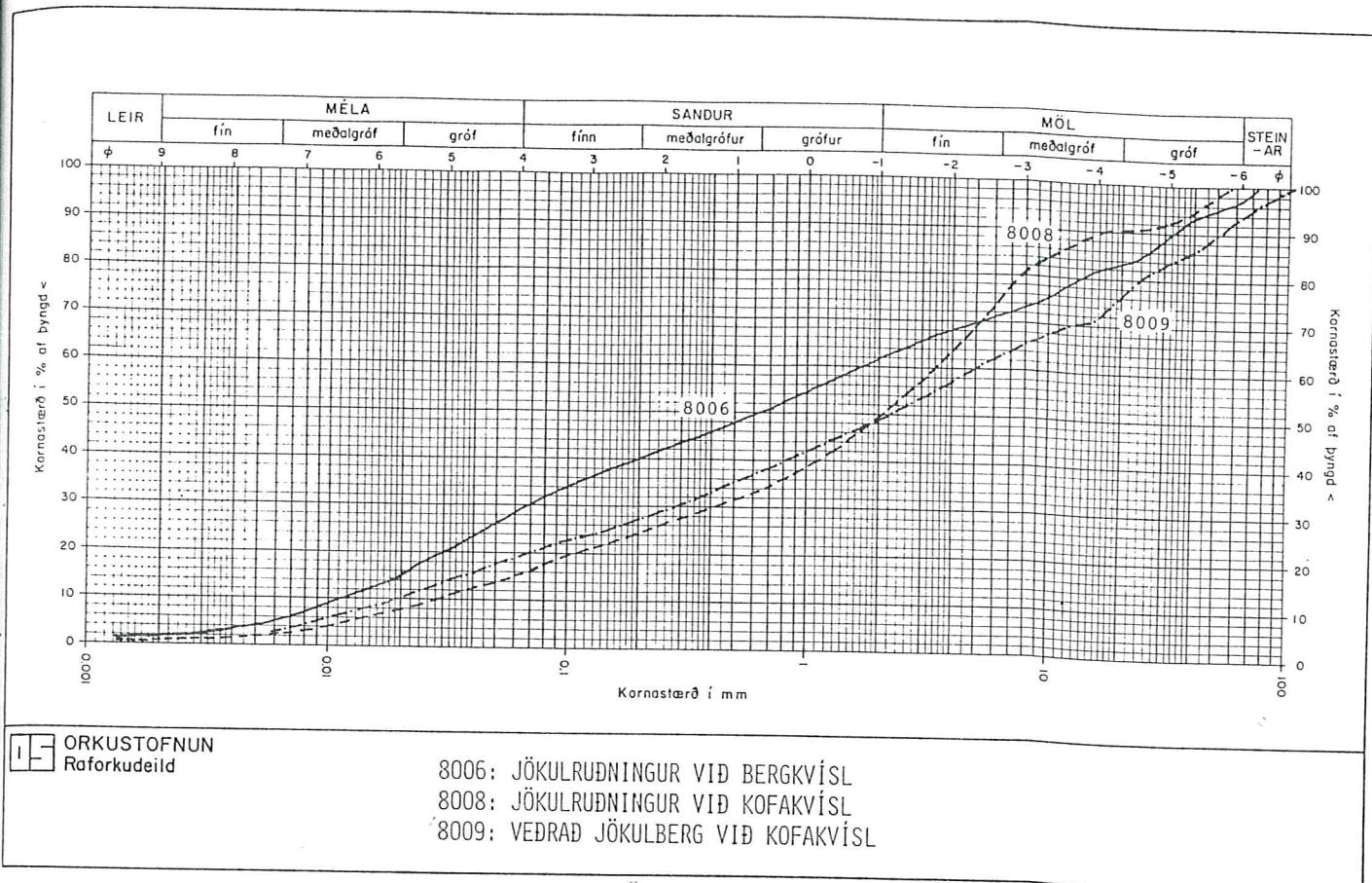
SÝNI TEKIN 1977, ÁDUR BIRT Í: PÁLMI R. PÁLMASON OG SVEINN ÞORGRÍMSSON, 1978, OS-ROD-7807.

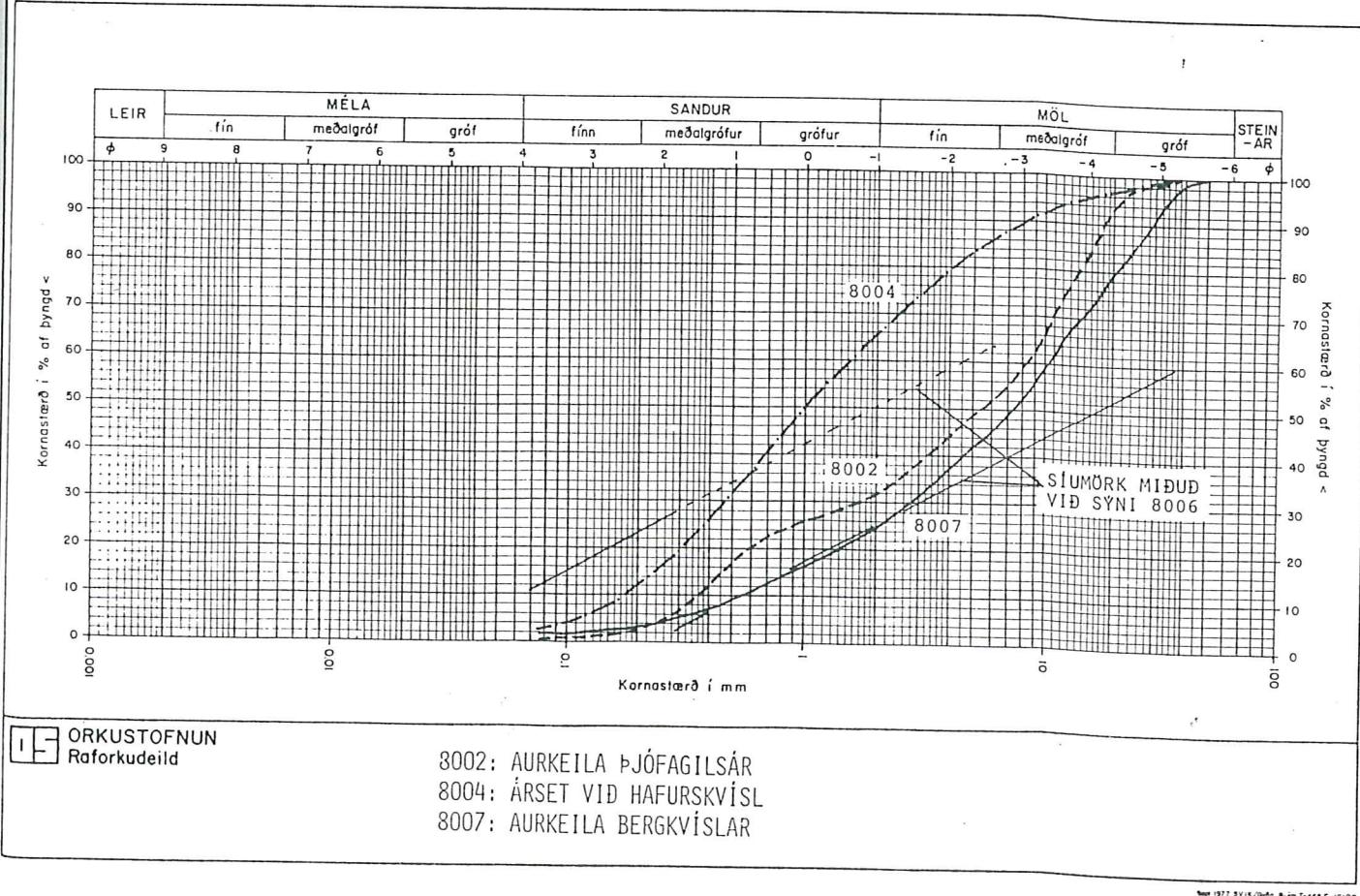
SÝNI TEKIN 1979 RB:H79/1013

SÝNI TEKIN 1980 RB:H80/918

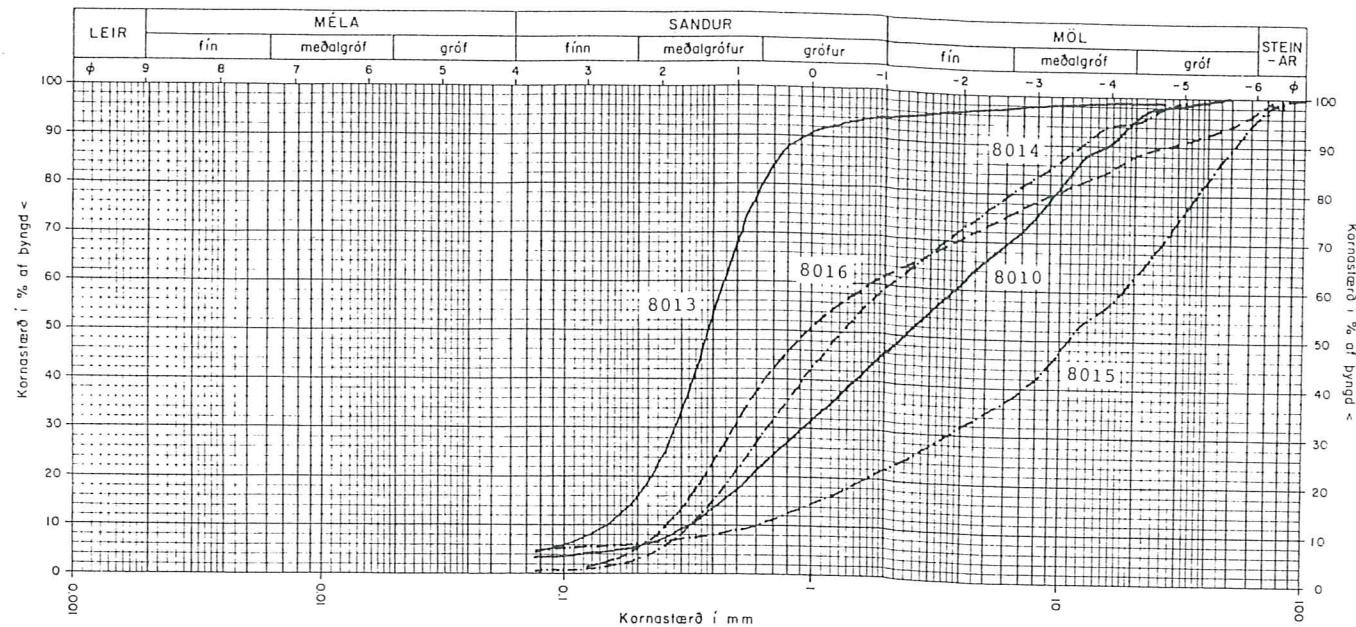

Bor 1977 SVK/Dok 8-jm T-468 F-16108

Bor 1977 SVK/Dok 8-jm T-468 F-16108

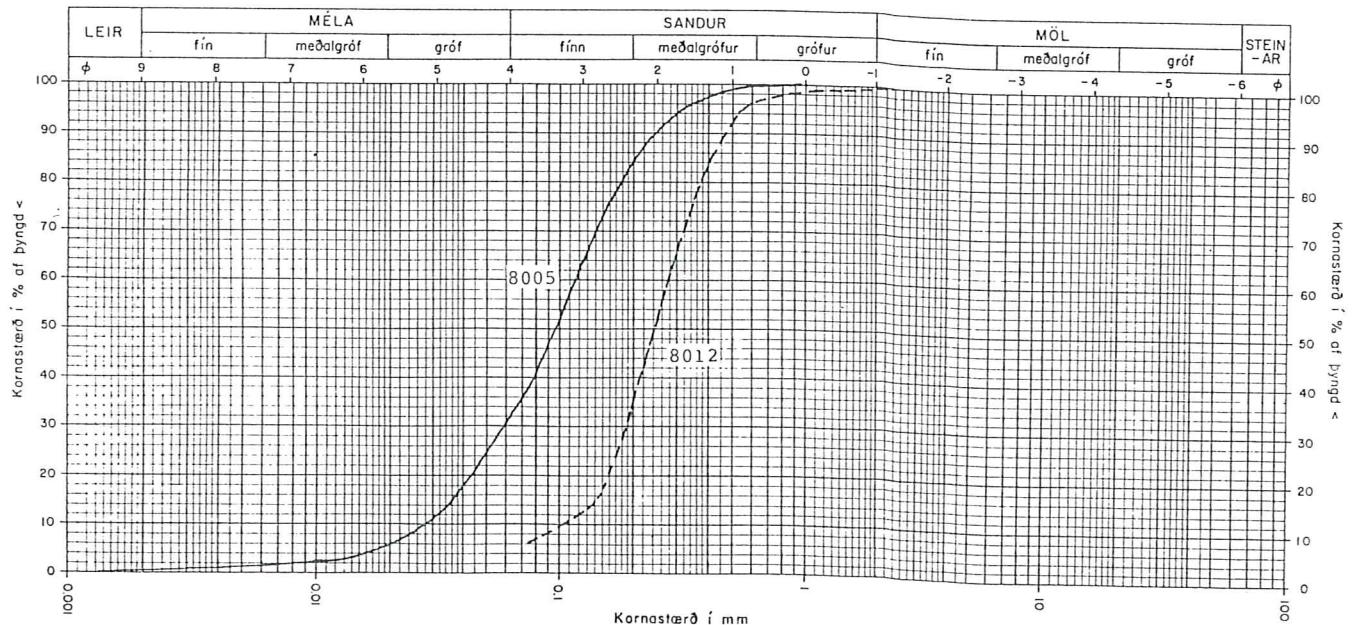
SÝNI TEKIN 1980 RB:H80/918

[ ] ORKUSTOFNUN
Raforkudeild

ÁRSET VIÐ LAUGARÁ

Bær 1977 Svin/Götu B-ja-T-444 F-16108

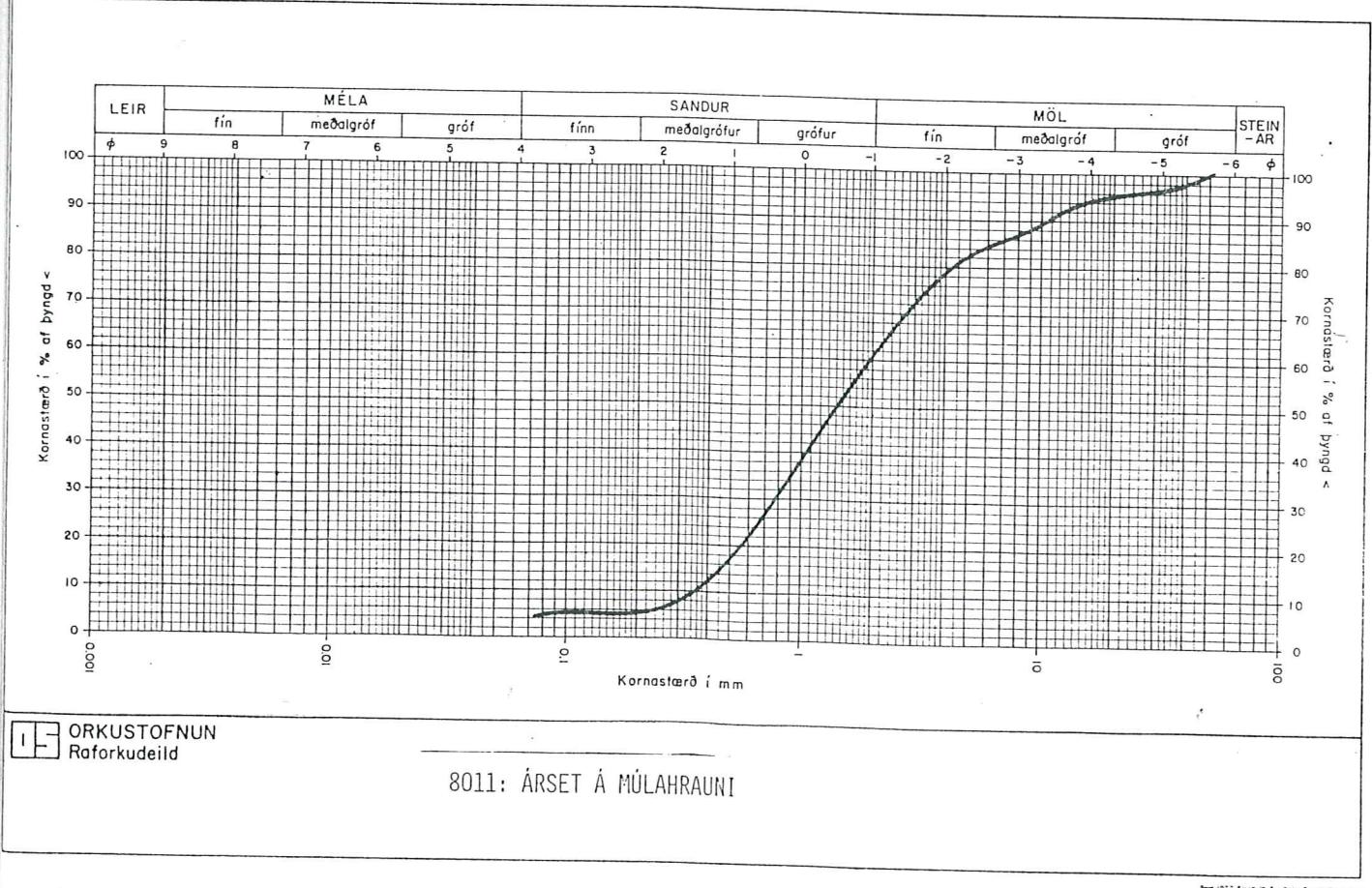
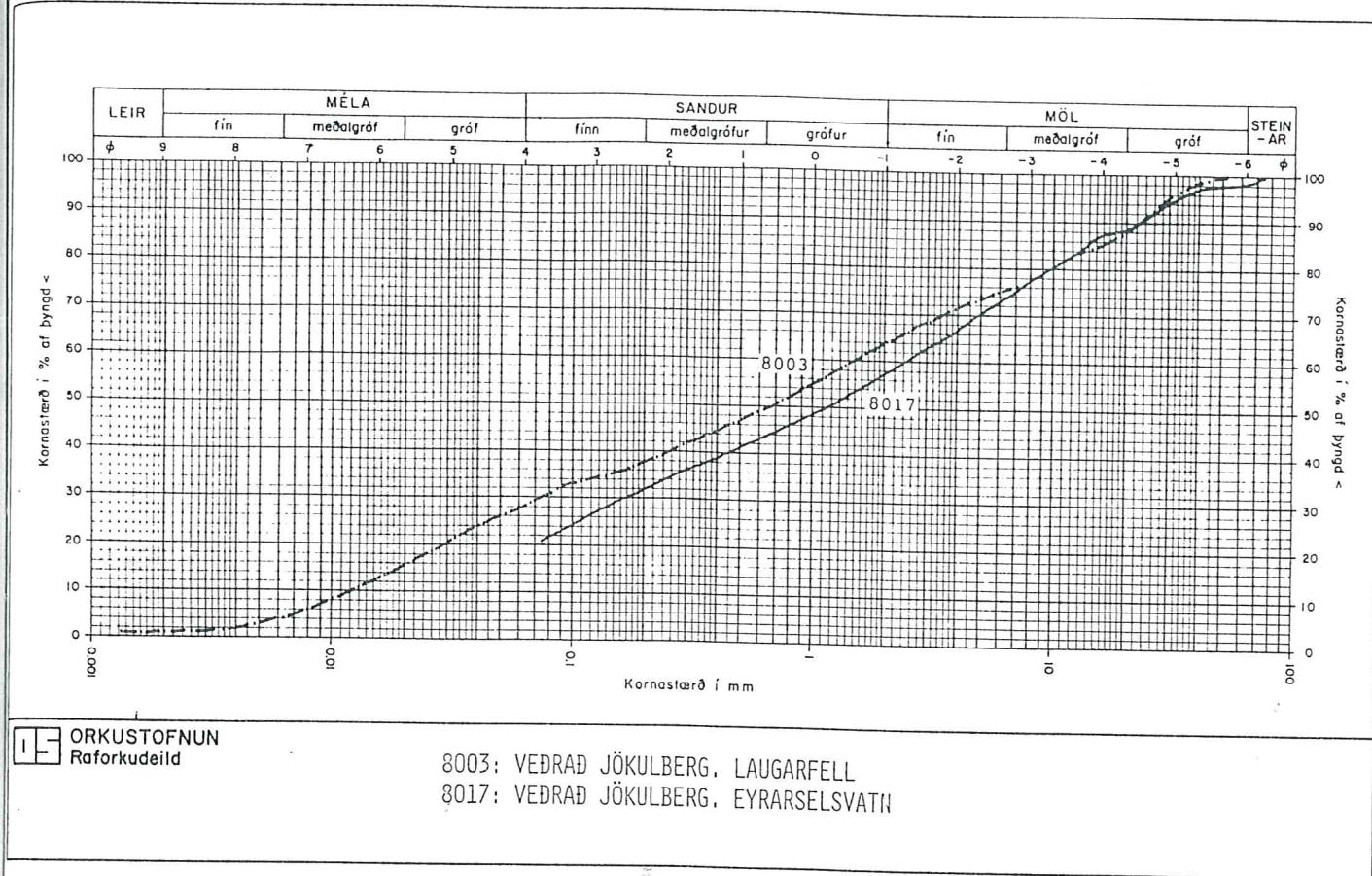

[ ] ORKUSTOFNUN
Raforkudeild

8005: LÓNSET, EYJABAKKAR
8012: SANDUR, JÖKULSÁ VIÐ STÍFLUSTÆÐI

Bær 1977 Svin/Götu B-ja-T-444 F-16108

SÝNI TEKIN 1980 RB:H80/918

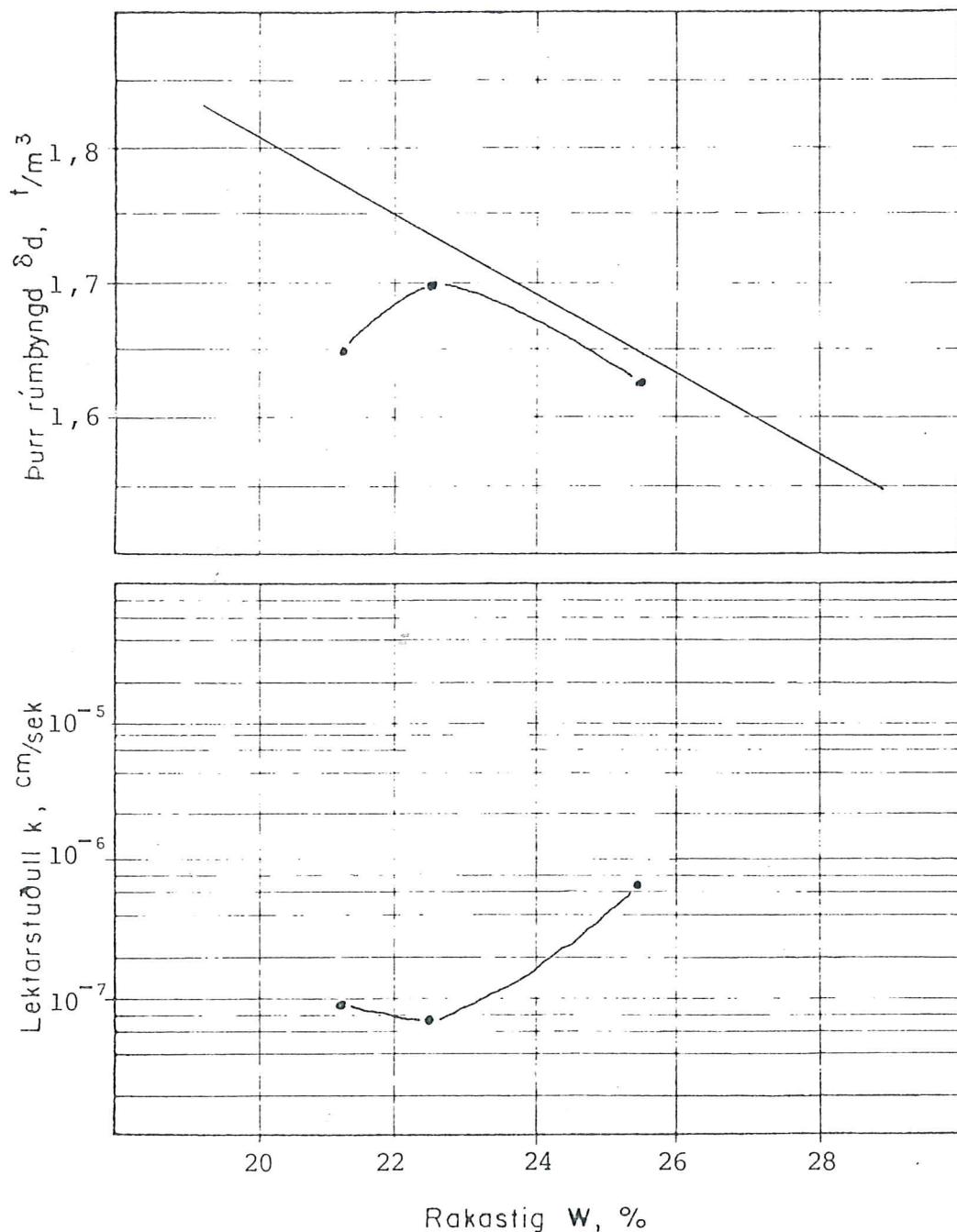

8006

Mynd 7

Proctor Standard

W opt % : 22,5

 δ_d hæsta gildi t/m^3 : 1,70K lægsta gildi cm/sec : 10^{-7} Kornarúmþyngd t/m^3 : 2,85

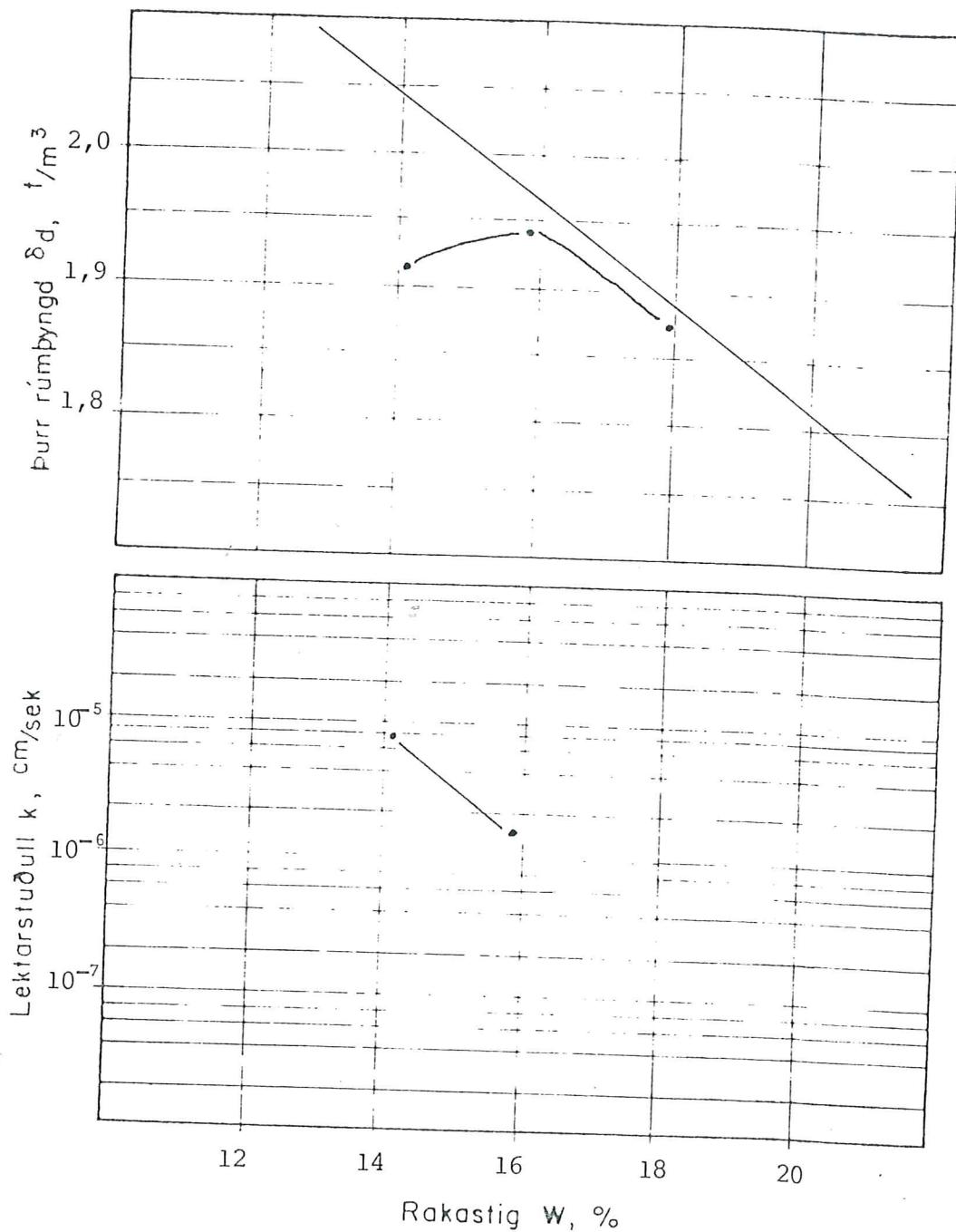
ORKUSTOFNUN

FLJÓTSDALSVIRKJUN
PJÖPPUNARPRÓF - LEKTARPRÓF

8008

Mynd 8

Proctor Standard

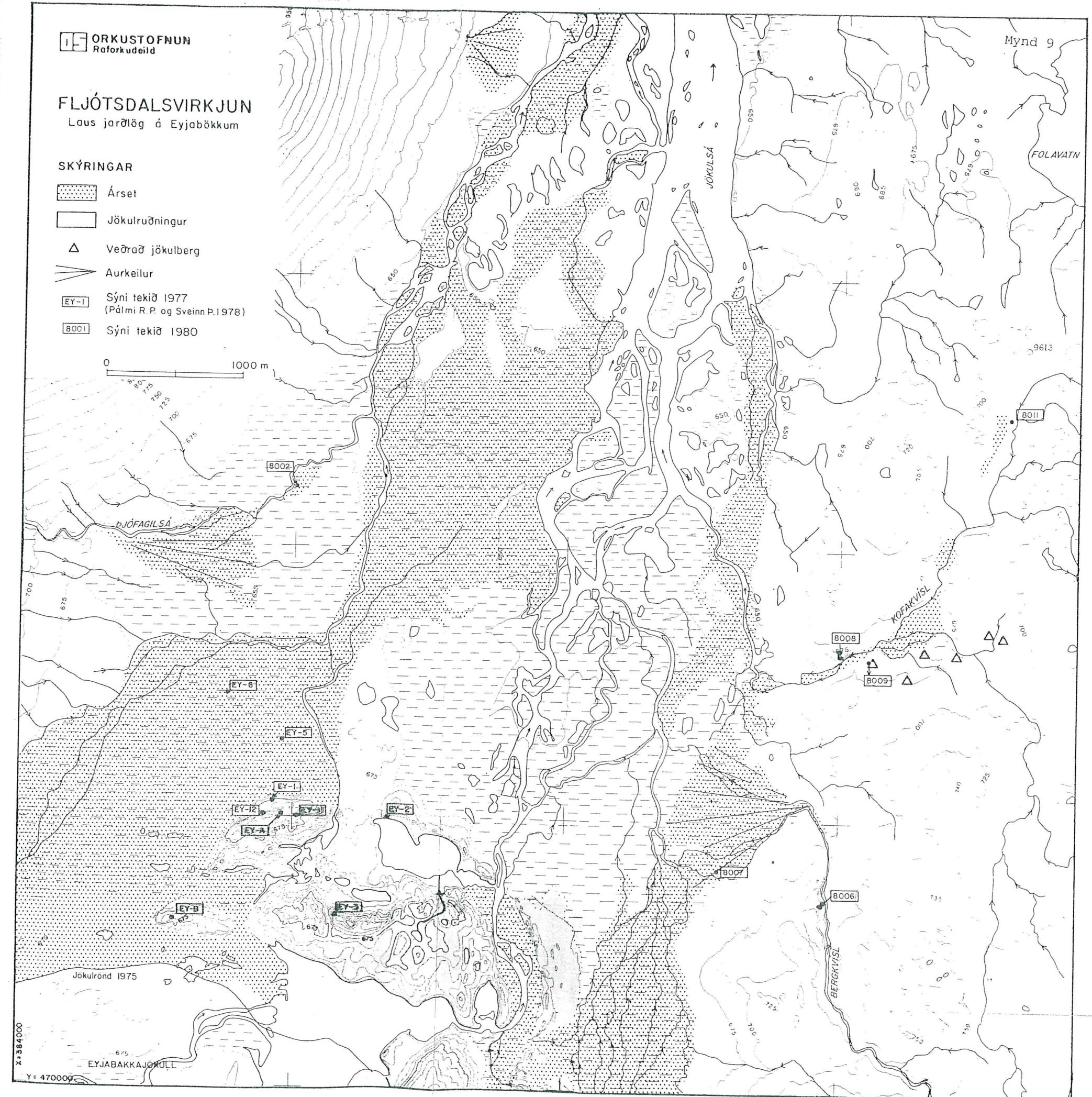

$$W_{opt} \% : 15,8$$

$$\delta_d \text{ hæsta gildi } t/m^3 : 1,94$$

$$K \text{ lægsta gildi } cm/sec : 10^{-6}$$

$$\text{Kornarúmþyngd } t/m^3 : 2,86$$

Mynd 10

FLJÓTSDALSVIRKJUN
BYGGINGAREFVNISLEIT
SÝNATÖKUSTADIR

